

Arrest

nr. 294 537 van 22 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger (samen met haar echtgenoot X) van haar minderjarig kind, X, die verklaren respectievelijk van onbepaalde nationaliteit en Eritrese nationaliteit te zijn, op 13 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HARDY, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt de Ethiopische nationaliteit, u behoort tot de etnische groep Amhara en u bent orthodox christen. U bent geboren op 14.02.1994 te Khartoem, Soedan, als dochter van Ethiopische vluchtelingen die omstreeks 1977 naar Soedan kwamen. Uw vader overleed voor uw geboorte.

U groeide op te Khartoem, Soedan, waar u school liep tot en met de 7de graad. Op uw 14 jaar begon u te werken als poetshulp. In 2015 werd uw moeder ziek. Omdat ze in Soedan geen goede medische hulp kreeg, besloot ze terug te reizen naar Ethiopië. U reisde mee met uw moeder naar Gondar in de regio Amhara, waar werd vastgesteld dat uw moeder kanker had. Na ongeveer 20 dagen in het ziekenhuis overleed uw moeder te Gondar. U bleef nog ongeveer een week in Ethiopië en regelde de begrafenis van uw moeder, die een graf kreeg in Adiargay (Amhara regio). Vervolgens keerde u terug naar Soedan.

U werd drie keer aangehouden door de Soedanese politie omdat u een vluchteling was en ze u wouden afpersen. Dit gebeurde in mei 2016 voor twee dagen, in april 2017 voor twee dagen en omstreeks juli 2017 voor vijf dagen.

U huwde op 14.07.2018 te Khartoem met F.(...) H.(...) M.(...), die de Eritrese nationaliteit bezit. Uw echtgenoot ontvluchtte vervolgens Soedan, reisde naar Europa en verkreeg de vluchtelingenstatus te België. U reisde in februari 2021 per bus van Soedan via Zuid-Soedan naar Kampala, Oeganda. Daar startte u de procedure voor gezinshereniging op met uw echtgenoot in België. Op 17.06.2021 reisde u per vliegtuig naar België, waar u op 29.10.2021 een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende.

Op 2 januari 2022 kreeg u een dochter, L.(...), geboren te Tielt, België.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië omwille van verschillende redenen. Ten eerste vreest u problemen omdat u bent gehuwd met een Eritrese man. Ten tweede verklaart u niet te kunnen terugkeren omwille van de algemene veiligheidssituatie naar aanleiding van etnische conflicten. Verder verklaart u dat u zich niet zal kunnen aanpassen aan het leven te Ethiopië omdat u de Amhaarse taal niet beheerst en bent opgegroeid in het buitenland, met andere gewoonten. Daarnaast verklaart u dat de Ethiopische maatschappij u niet zal aanvaarden omdat u bent opgegroeid in een islamitisch land en dat u daardoor altijd als een vreemdeling zal worden beschouwd. Met betrekking tot uw dochter L.(...) verklaart u dat zij ook geen leven zal kunnen opbouwen omdat ze er niet naar school zou kunnen gaan en de taal niet spreekt.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw verblijfstitel in België; huwelijkscertificaat; geboorteakte (Soedan); registratie van uw moeder bij UNHCR; uw eigen registratie bij UNHCR; erkenning van de vluchtelingenstatus te Soedan (10.09.2017); vluchtelingenkaart Soedan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. Er dient immers te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat uw ingeroepen vrees ten opzichte van Ethiopië louter berust op hypothesen die u op geen enkele manier concreet kan maken.

U verklaart dat u te Ethiopië problemen zou krijgen omwille van uw huwelijk met een Eritrese man. U vermoedt dat dit zal gebeuren omdat u reeds in Soedan problemen kende omwille van uw huwelijk. Wanneer u wordt gevraagd welke problemen u concreet hebt meegemaakt, verklaart u dat u vanuit de gemeenschap en van uw vrienden commentaar kreeg, en de vraag “waarom u geen Ethiopische man huwde” (zie CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, 14.10.2022, p.9). Ten eerste kan het Commissariaat-generaal niet inzien op welke manier het louter krijgen van negatieve commentaren over uw huwelijk gelijkgesteld kan worden met ernstige vervolging. Ten tweede is uw vrees in verband met uw huwelijk ten opzichte van Ethiopië louter hypothetisch. U verwijst daarbij enkel naar het verleden van de twee landen, dat nog steeds gevoelig zou liggen. Het Commissariaat-generaal beschikt over geen enkele informatie die erop wijst dat gemengde koppels momenteel in Ethiopië vervolgd of gediscrimineerd zouden worden. Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet inzien dat er voor u een ernstige vrees voor vervolging bestaat op basis van uw huwelijk met een Eritrese man.

U verklaart dat de Ethiopische maatschappij u niet zal aanvaarden omdat u bent opgegroeid in een vreemd land, Soedan, met een andere religie en andere gewoonten. Ook in verband met deze vrees stelt het Commissariaat-generaal vast dat deze louter hypothetisch is en dat u deze op geen enkele manier concreet kan maken. Waar u verklaart dat u opgroeide in een islamitisch land en daardoor niet aanvaard zal worden in de maatschappij, merkt het Commissariaat-generaal op dat u überhaupt helemaal geen moslima bent, maar een orthodox christene. Het Commissariaat-generaal kan dan ook absoluut niet inzien waarom u te Ethiopië als een moslima zou worden aanzien. Met betrekking tot uw verblijf in Ethiopië te 2015 kan u geen feiten in deze zin of concrete discriminatie aanhalen, enkel dat mensen verbaasd waren om te horen dat u christen was, ook al leefde u in een islamitisch land (CGVS, notities, p.10). U zegt eveneens dat men u als een vreemdeling zou beschouwen, puur op basis van uw uiterlijk. Het Commissariaat-generaal kan echter niet inzien op welke manier u gediscrimineerd zou worden op basis van uw uiterlijk, zeker gezien het feit dat u gewoon lokale kledij kan dragen om dit probleem op te lossen. Het Commissariaat-generaal kan niet inzien waarom u bij een terugkeer naar Ethiopië, Soedanese kleren zou dragen. Uw ingeroepen vrees is dus louter hypothetisch en absoluut niet concreet.

Het Commissariaat-generaal merkt daarnaast op dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging of ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 resp. 48/4 van de Vreemdelingenwet inhoudt. Om tot dergelijke vervolging of ernstige schade te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De in casu ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met voormelde vervolging of ernstige schade.

U verklaart dat u zich niet zal kunnen integreren in de Ethiopische maatschappij gezien u de Amhaarse taal niet beheerst en in een land met andere gebruiken bent opgegroeid. U roept dezelfde vrees in voor uw dochter L.(...). Het Commissariaat-generaal merkt op dat het feit dat u de Amhaarse taal niet machtig bent en daardoor moeilijkheden zal kennen bij het opbouwen van een leven in Ethiopië, als dusdanig geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Daarnaast merkt het Commissariaat-generaal op dat u gedurende de ziekte en na het overlijden van uw moeder een korte periode in Ethiopië verbleef, gedurende dewelke u helemaal alleen, op 20-jarige leeftijd, onder meer de begrafenis van uw moeder geregeld heeft. Dit wijst erop dat u wel degelijk beschikt over een grote mate van zelfredzaamheid om een leven op te bouwen in Ethiopië. Bovendien stelt het Commissariaat-generaal vast dat uw kennis van de Amhaarse taal niet nihil is, aangezien uw moeder u in het Amhaars heeft opgevoed (CGVS, notities, p. 3). Waar u stelt dat uw dochter niet naar school zou kunnen gaan in Ethiopië, oordeelt het Commissariaat-generaal dat deze stelling geen steek houdt. Immers kan zij over de Ethiopische nationaliteit beschikken conform de Ethiopische wetgeving, als dochter van een persoon met de Ethiopische nationaliteit, en in die hoedanigheid onderwijs kunnen genieten. Ten slotte merkt het Commissariaat-generaal op dat, voor zowel u als uw dochter, de situatie die u zegt te vrezen in Ethiopië, helemaal overeenkomt met de situatie waarin u momenteel in België leeft. U leeft immers momenteel in een land met andere gewoonten dan het land waar u bent opgegroeid, waarvan u bovendien de taal niet machtig bent.

Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet inzien dat er voor u een gegronde vrees voor vervolging bestaat ten opzichte van Ethiopië. U geeft dit in zoveel woorden ook expliciet aan wanneer

u stelt dat u zich “eventueel wel zou kunnen vestigen in Gondar of Addis Abeba” (CGVS, notities, p.10). U stelt dat dit echter niet geldt voor uw echtgenoot, die zich niet in Ethiopië zou kunnen vestigen. Het Commissariaat-generaal onderzoekt uw persoonlijke vrees voor vervolging ten opzichte van Ethiopië. De redenen waarom uw echtgenoot zich eventueel niet in Ethiopië zou kunnen vestigen, vallen buiten het kader van het onderzoek in uw vraag om internationale bescherming.

Uw echtgenoot beschikt over de vluchtelingenstatus in België. Het Commissariaat-generaal merkt op dat dit feit geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen. Elke vraag om internationale bescherming wordt op individuele basis beoordeeld. Bovendien beschikt uw echtgenoot over de Eritrese nationaliteit en werd zijn vrees bij terugkeer dan ook ten opzichte van Eritrea beoordeeld. De beoordeling van uw vrees bij terugkeer naar Ethiopië staat dan ook volledig los van het eerdere onderzoek in het kader van de vraag om internationale bescherming van uw echtgenoot.

De door u neergelegde documenten kunnen de bovenstaande vaststellingen niet in uw voordeel wijzigen. Uw verblijfstitel en documenten uit Soedan bevatten informatie die door het Commissariaat-generaal niet ter discussie worden gesteld. Het Commissariaat-generaal wijst erop dat het feit dat u te Soedan als vluchteling erkend werd, volgens uw verklaringen berustte op het feit dat uw moeder voor u reeds als vluchteling was erkend. Uit uw verklaringen blijkt in geen geval dat het toekennen van deze vluchtelingenstatus berustte op en een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van Ethiopië (CGVS, notities, p.8).

De door u ingezonden opmerkingen bij het persoonlijke onderhoud bevatten enkel spellingswijzigingen van namen, en kunnen dus evenmin de bovenstaande vaststellingen wijzigen.

Gezien de voorgaande elementen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er geen vrees voor vervolging is op basis van uw hypothetische problemen in verband met uw huwelijk en uw herkomst uit Soedan. Daardoor komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U roept eveneens de algemene veiligheidssituatie naar aanleiding van etnisch geweld in als reden waarom u niet kan terugkeren naar Ethiopië. In verband daarmee kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus “ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba” van 10 maart 2022**, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. **Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij voert in het verzoekschrift de schending aan van “*artikelen 48 tot 48/7, 57/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt*” en stelt dat er een appreciatiefout werd gemaakt.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen. Er dient immers te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat uw ingeroepen vrees ten opzichte van Ethiopië louter berust op hypotheses die u op geen enkele manier concreet kan maken.

U verklaart dat u te Ethiopië problemen zou krijgen omwille van uw huwelijk met een Eritrese man. U vermoedt dat dit zal gebeuren omdat u reeds in Soedan problemen kende omwille van uw huwelijk. Wanneer u wordt gevraagd welke problemen u concreet hebt meegemaakt, verklaart u dat u vanuit de gemeenschap en van uw vrienden commentaar kreeg, en de vraag “waarom u geen Ethiopische man huwde” (zie CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, 14.10.2022, p.9). Ten eerste kan het Commissariaat-generaal niet inzien op welke manier het louter krijgen van negatieve commentaren over uw huwelijk gelijkgesteld kan worden met ernstige vervolging. Ten tweede is uw vrees in verband met uw huwelijk ten opzichte van Ethiopië louter hypothetisch. U verwijst daarbij enkel naar het verleden van de twee landen, dat nog steeds gevoelig zou liggen. Het Commissariaat-generaal beschikt over geen enkele informatie die erop wijst dat gemengde koppels momenteel in Ethiopië vervolgd of gediscrimineerd zouden worden. Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet inzien dat er voor u een ernstige vrees voor vervolging bestaat op basis van uw huwelijk met een Eritrese man.

U verklaart dat de Ethiopische maatschappij u niet zal aanvaarden omdat u bent opgegroeid in een vreemd land, Soedan, met een andere religie en andere gewoonten. Ook in verband met deze vrees stelt het Commissariaat-generaal vast dat deze louter hypothetisch is en dat u deze op geen enkele manier concreet kan maken. Waar u verklaart dat u opgroeide in een islamitisch land en daardoor niet aanvaard zal worden in de maatschappij, merkt het Commissariaat-generaal op dat u überhaupt helemaal geen moslima bent, maar een orthodox christene. Het Commissariaat-generaal kan dan ook absoluut niet inzien waarom u te Ethiopië als een moslima zou worden aanzien. Met betrekking tot uw verblijf in Ethiopië te 2015 kan u geen feiten in deze zin of concrete discriminatie aanhalen, enkel dat mensen verbaasd waren om te horen dat u christen was, ook al leefde u in een islamitisch land (CGVS, notities, p.10). U zegt eveneens dat men u als een vreemdeling zou beschouwen, puur op basis van uw uiterlijk. Het Commissariaat-generaal kan echter niet inzien op welke manier u gediscrimineerd zou worden op basis

van uw uiterlijk, zeker gezien het feit dat u gewoon lokale kledij kan dragen om dit probleem op te lossen. Het Commissariaat-generaal kan niet inzien waarom u bij een terugkeer naar Ethiopië, Soedanese kleren zou dragen. Uw ingeroepen vrees is dus louter hypothetisch en absoluut niet concreet.

Het Commissariaat-generaal merkt daarnaast op dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging of ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 resp. 48/4 van de Vreemdelingenwet inhoudt. Om tot dergelijke vervolging of ernstige schade te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De in casu ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met voormelde vervolging of ernstige schade.

U verklaart dat u zich niet zal kunnen integreren in de Ethiopische maatschappij gezien u de Amhaarse taal niet beheerst en in een land met andere gebruiken bent opgegroeid. U roept dezelfde vrees in voor uw dochter L.(...). Het Commissariaat-generaal merkt op dat het feit dat u de Amhaarse taal niet machtig bent en daardoor moeilijkheden zal kennen bij het opbouwen van een leven in Ethiopië, als dusdanig geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Daarnaast merkt het Commissariaat-generaal op dat u gedurende de ziekte en na het overlijden van uw moeder een korte periode in Ethiopië verbleef, gedurende dewelke u helemaal alleen, op 20-jarige leeftijd, onder meer de begrafenis van uw moeder geregeld heeft. Dit wijst erop dat u wel degelijk beschikt over een grote mate van zelfredzaamheid om een leven op te bouwen in Ethiopië. Bovendien stelt het Commissariaat-generaal vast dat uw kennis van de Amhaarse taal niet nihil is, aangezien uw moeder u in het Amhaars heeft opgevoed (CGVS, notities, p. 3). Waar u stelt dat uw dochter niet naar school zou kunnen gaan in Ethiopië, oordeelt het Commissariaat-generaal dat deze stelling geen steek houdt. Immers kan zij over de Ethiopische nationaliteit beschikken conform de Ethiopische wetgeving, als dochter van een persoon met de Ethiopische nationaliteit, en in die hoedanigheid onderwijs kunnen genieten. Ten slotte merkt het Commissariaat-generaal op dat, voor zowel u als uw dochter, de situatie die u zegt te vrezen in Ethiopië, helemaal overeenkomt met de situatie waarin u momenteel in België leeft. U leeft immers momenteel in een land met andere gewoonten dan het land waar u bent opgegroeid, waarvan u bovendien de taal niet machtig bent.

Het Commissariaat-generaal kan dan ook niet inzien dat er voor u een gegronde vrees voor vervolging bestaat ten opzichte van Ethiopië. U geeft dit in zoveel woorden ook expliciet aan wanneer u stelt dat u zich "eventueel wel zou kunnen vestigen in Gondar of Addis Abeba" (CGVS, notities, p.10). U stelt dat dit echter niet geldt voor uw echtgenoot, die zich niet in Ethiopië zou kunnen vestigen. Het Commissariaat-generaal onderzoekt uw persoonlijke vrees voor vervolging ten opzichte van Ethiopië. De redenen waarom uw echtgenoot zich eventueel niet in Ethiopië zou kunnen vestigen, vallen buiten het kader van het onderzoek in uw vraag om internationale bescherming.

Uw echtgenoot beschikt over de vluchtelingenstatus in België. Het Commissariaat-generaal merkt op dat dit feit geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen. Elke vraag om internationale bescherming wordt op individuele basis beoordeeld. Bovendien beschikt uw echtgenoot over de Eritrese nationaliteit en werd zijn vrees bij terugkeer dan ook ten opzichte van Eritrea beoordeeld. De beoordeling van uw vrees bij terugkeer naar Ethiopië staat dan ook volledig los van het eerdere onderzoek in het kader van de vraag om internationale bescherming van uw echtgenoot.

De door u neergelegde documenten kunnen de bovenstaande vaststellingen niet in uw voordeel wijzigen. Uw verblijfstitel en documenten uit Soedan bevatten informatie die door het Commissariaat-generaal niet ter discussie worden gesteld. Het Commissariaat-generaal wijst erop dat het feit dat u te Soedan als vluchteling erkend werd, volgens uw verklaringen berustte op het feit dat uw moeder voor u reeds als vluchteling was erkend. Uit uw verklaringen blijkt in geen geval dat het toekennen van deze vluchtelingenstatus berustte op en een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van Ethiopië (CGVS, notities, p.8).

De door u ingezonden opmerkingen bij het persoonlijke onderhoud bevatten enkel spellingswijzigingen van namen, en kunnen dus evenmin de bovenstaande vaststellingen wijzigen.

Gezien de voorgaande elementen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er geen vrees voor vervolging is op basis van uw hypothetische problemen in verband met uw huwelijk en uw herkomst uit Soedan. Daardoor komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U roept eveneens de algemene veiligheidssituatie naar aanleiding van etnisch geweld in als reden waarom u niet kan terugkeren naar Ethiopië. In verband daarmee kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba"** van 10 maart 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf, blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. **Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."**

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekende partij voert aan dat haar identiteit onbepaald is en geeft aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zonder meer kan aannemen dat een nationaliteit is vastgesteld zonder zich ervan te vergewissen dat de aanvrager de nationaliteit daadwerkelijk bezit. Zo geeft verzoekende partij verder aan dat haar vrees met betrekking tot Ethiopië werd geanalyseerd hoewel het niet als vaststaand kon worden beschouwd dat verzoekende partij daadwerkelijk de Ethiopische nationaliteit bezit. Verder ontkent verzoekende partij van Ethiopische nationaliteit te zijn en verwijst ter staving naar de Ethiopische wet. Verder stelt verzoekende partij dat haar ouders geen door de Ethiopische autoriteiten afgegeven identiteitsdocumenten hebben en door hen niet als Ethiopische onderdanen worden beschouwd. Voorts blijkt volgens verzoekende partij uit de Ethiopian Nationality Law van 1930, die aanwezig is in het administratief dossier, dat Ethiopische vrouwen hun nationaliteit verliezen wanneer ze met een buitenlander trouwen. Vervolgens verwijst verzoekende partij naar de Eritrese nationaliteitswetgeving om te besluiten dat verzoekende partij naar alle waarschijnlijkheid staatloos is en dat haar verzoek om internationale bescherming ten aanzien van Soedan, waar zij verbleef, moet worden onderzocht.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij thans haar Ethiopische nationaliteit betwist. Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat verzoekster zelf deze nationaliteit opgaf wanneer hiernaar werd gevraagd. Zo blijkt dat verzoekende partij bij haar registratie op 29 oktober 2021 stelde de Ethiopische nationaliteit te hebben. Ook gaf verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 maart 2022 aan de Ethiopische nationaliteit te hebben (Verklaring DVZ, vraag 6a). Hierbij stelde zij verder ook dat haar beide ouders de Ethiopische nationaliteit hadden (Verklaring DVZ, vraag 13a). Zij gaf tijdens dit interview ook te kennen dat zij op 14 juli 2018 gehuwd was in Soedan met een man die de Eritrese nationaliteit heeft (Verklaring DVZ, vraag 15).

Ook op de neergelegde documenten aanwezig in het administratief dossier wordt verzoeksters Ethiopische nationaliteit vermeld. Het gaat hier over de laissez-passer uitgereikt door de Belgische ambassade op 7 juni 2021 en de verblijfstitel voor België. Uit verzoeksters geboortecertificaat dat werd uitgereikt op 16 december 2019 door de autoriteiten in Soedan, blijkt dat haar vader de Ethiopische nationaliteit heeft. Bovendien blijkt uit de overige documenten dat zij in Soedan geregistreerd staat als Ethiopisch vluchteling. Verder blijkt uit een getuigschrift van woonst van de stad Roeselare, dat werd afgeleverd op 14 januari 2023 dat verzoekende partij aldaar verklaarde de Ethiopische nationaliteit te hebben. De Raad stelt vast dat bij Burgerlijke Staat “onbepaald” werd vermeld.

Gelet op het geheel aan verklaringen en documenten kon de verwerende partij wel degelijk ervan uitgaan dat verzoekende partij de Ethiopische nationaliteit heeft. Het is dan niet ernstig om thans in het verzoekschrift te ontkennen dat zij de Ethiopische nationaliteit heeft. Het louter verwijzen naar de Ethiopische wet kan hier geen ander licht op werpen.

Waar wordt gesteld dat verzoeksters ouders geen door de Ethiopische autoriteiten afgegeven identiteitsdocumenten hebben en door hen niet als Ethiopische onderdanen worden beschouwd, gaat zij eraan voorbij dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken zelf verklaarde dat haar beide ouders de Ethiopische nationaliteit hebben. Overigens wordt op een attest van UNHCR, aanwezig in het administratief dossier, vermeld dat verzoeksters moeder de Ethiopische nationaliteit heeft en blijkt uit verzoeksters geboortecertificaat dat werd uitgereikt op 16 december 2019 door de autoriteiten in Soedan dat haar vader de Ethiopische nationaliteit heeft. Verzoekende partij breng overigens geen stukken bij waaruit blijkt dat haar ouders geen door de Ethiopische autoriteiten afgegeven identiteitsdocumenten hebben en door hen niet als Ethiopische onderdanen worden beschouwd, waardoor dit niet meer is dan een loutere bewering.

Waar verzoekende partij stelt dat volgens de Ethiopian Nationality Law van 1930 Ethiopische vrouwen hun nationaliteit verliezen wanneer ze met een buitenlander trouwen, gaat zij eraan voorbij dat zij ongeacht het beweerde huwelijk in 2018 steeds de Ethiopische nationaliteit heeft vermeld wanneer haar hiernaar werd gevraagd. Overigens gaf zij bij de stad Roeselare vrij recent niet te kennen dat zij wettelijk was gehuwd. Waar wordt gesteld dat zij haar Ethiopische nationaliteit verliest ingevolge haar huwelijk volgens de Ethiopische nationaliteitswet geeft zij blijk van een wel zeer ongenueanceerde lezing van dit document. Hieruit blijkt immers dat wanneer er een wettig huwelijk in het buitenland plaatsvindt – hetgeen *in casu* het geval was, aangezien verzoekster blijkens het administratief dossier in Soedan is getrouwd - van een Ethiopische vrouw met een buitenlander wordt haar de Ethiopische nationaliteit ontnomen als het huwelijk met de buitenlander haar de nationaliteit van haar man geeft, anders behoudt ze haar Ethiopische nationaliteit. De Eritrese nationaliteitswetgeving die verzoekende partij bijbrengt maakt hier echter geen melding van. Meer nog, verzoekende partij ontkent overigens uitdrukkelijk zelf in het verzoekschrift dat zij naar aanleiding van haar huwelijk met een Eritrese man de Eritrese nationaliteit zou bezitten. Hieruit volgt dat zij niet aannemelijk maakt dat zij haar Ethiopische nationaliteit heeft verloren. De bewering staatloos te zijn en dat haar verzoek om bescherming bijgevolg ten opzichte van het land van verblijf, zijnde Soedan, moet worden beoordeeld, kan dan ook geheel niet worden gevolgd.

Voor zover verzoekster wil aanvoeren dat zij de Eritrese nationaliteit heeft, kan zij gelet op wat voorafgaat ook niet worden gevolgd. De door verzoekster aangegeven vrees indien wordt aangenomen dat zij de Eritrese nationaliteit heeft en de verwijzing naar algemene rapporten inzake de situatie aldaar, is gelet op wat voorafgaat niet dienstig.

Waar wordt gesteld dat verweerder de situatie van verzoeksters dochter niet heeft geanalyseerd en stelt dat haar nationaliteit onbepaald is, gaat zij eraan voorbij dat in de bestreden beslissing wordt vermeld dat verzoeksters dochter over de Ethiopische nationaliteit kan beschikken conform de Ethiopische wetgeving, als dochter van een persoon met de Ethiopische nationaliteit. Verzoekster brengt geen informatie bij die hieraan afbreuk doet.

Verzoekster wijst erop dat haar echtgenoot en de vader van haar dochter de Eritrese nationaliteit heeft en erkend is in België en dat rekening moet gehouden worden met de eenheid van gezin en het hoger belang van het kind.

Het hoger belang van het kind (artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU en UNHCR Handbook, § 181-188) laat niet toe dat wordt voorbijgegaan aan het gebrek aan nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekster en haar kind. Het doel van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming is niet om het recht op eerbiediging van het gezin en

gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de verzoekster en haar kind internationale bescherming nodig hebben tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu* zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Wat betreft haar vrees ten aanzien van Ethiopië herhaalt verzoekster wat zij reeds eerder heeft uiteengezet. Verzoekster stelt immers in geval van terugkeer naar Ethiopië, problemen te zullen kennen omdat ze gehuwd is met een Eritrese man, de algemene veiligheidssituatie naar aanleiding van etnische conflicten te vrezen. Daarnaast stelt zij opnieuw zich niet te kunnen aanpassen aan het leven in Ethiopië omdat ze de Amhaarse taal niet beheerst en is opgegroeid in het buitenland, met andere gewoonten. Volgens verzoekster zal de Ethiopische maatschappij haar niet aanvaarden omdat ze opgegroeid is in een islamitisch land en dat ze daarvoor altijd als een vreemdeling zal worden beschouwd. Met betrekking tot haar dochter zal zij ook geen leven kunnen opbouwen omdat ze er niet naar school zou kunnen gaan en de taal niet spreekt. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit beoordeelde in de bestreden beslissing.

Verzoekster verwijst louter naar OSAR-rapporten over de situatie van alleenstaande vrouwen in Ethiopië, waarin er sprake is van seksisme en discriminatie ten aanzien van vrouwen en over de situatie van afgewezen asielzoekers die terugkeren stellende dat zij vervolging vreest omdat zij als alleenstaande vrouw en als afgewezen asielzoeker zou terugkeren.

Dit volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoekster (en haar dochter) in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster en haar dochter geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Verzoekster toont niet aan dat er in Addis Abeba, hoofdstad van Ethiopië, sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF